

Tyrjän

Rykmentti

lehti N:1068

"Ei sen niin vain unohdu",

sanoi Aapeli Moilanen ja hörppäsi korvikettaan. Kyllähän meikäläinen siirtoväkeen kuuluva Moskovan rauhan päivät aina muistaa.

Olin silloin 13.3.40 kotonani Sortavalassa, 15 - vuotias pojanveikari. Isäni keuhkumaisesta Kollaalla 10.3.40 oli paria päivää aikaisemmin rovasti Multanen käynyt kertomassa. Ja pian sen jälkeen tunsin menettäneeni kuinosan itsestäni, kun kotikaupunkini oli pakko luovuttaa vieraisiin käsiin.

Rauha, sanoi Aapeli Moilanen, meillä on nytkin rauha. Mutta ei ole Viipuria, Sortavalaa, ei Suomenlahden saaria, ei Porkkalan eikä Petsamo.

Niin, muistan sen 13. päivän ja lähdön Sortavalasta paria päivää myöhemmin. Katkeamaton jono evakkoja täytti muuttokurssin ja eläimien tien, kun äitini kanssa läksin jalkapatikkaan Kiteen suuntaan. Äitini työntäen potkukelkkaa, missä 5 - vuotias velipekkani istui. Minulla pieni työntöreki, mihin olimme sijoittaneet kaikkein välttämättömimmän omaisuutemme. Tienviereen sortuneet ja tapetut lehmät olivat silloin tienviittanamme Kiteelle. Olipa joku autokin sortunut tien sivuun lumikinokseen tartuttuaan.

Mutta selvittiinhan sitä sen jälkeen ja selvitetään vielä nykyisessä Suomessa. Onhan selvitty Suomessa aikaisemminkin - Isonvihan aikana ja silloin paljon suuremmista vaikeuksista kuin nykyiset vaikeudet. Ei meillä nytkään toivottomuuteen syytä ole.

Nyt toisen Moskovan rauhan teon jälkeen on meillä suomalaisilla paljon tehtäviä. Uskoa ja luottamusta kansamme onnelliseen tulevaisuuteen tarvitaan. Niin sinä kuin minäkin, kukin omalla paikallamme selviämme parhaiten, kun suoritamme kohdallamme olevat tehtävät niin hyvin kuin voimme. Jokaisen on kannettava kortensa kekoon. Sillä yksimielisyys on voimaa.

Alikers. Esko Vääränen,

Ilmoituksia.

Joka armeijan hiihtomestaruuskilpailuissa 8.3.45 voitti 15 km:n murto-maahiihdon varusmiessarjan on hiihtänyt kilpaa jo nuoresta pitäen.

Tätä ennen on hän kerinnyt voittaa SVUL:n Keski-Suomen piirin nuorten mestaruuskilpailuissa kaikkiaan kolme mestaruutta.

Tämänvuotinen mestaruus on kuitenkin hänen uljain voittonsa tähän mennessä. Vääränen kertoi olleensa erinomaisessa kunnossa 15:llä hiihtäessään, sukset pitivät ja luistivat erinomaisesti. Kunto viestissä ei vielä ollut erikoisen hyvä ja sukset lipsahtelivat, niinkuin vähän jokaisella. Ja viestissä otti hengitykseen kovemmalle kuin 15 km.

Kaikkiaan on Väärästen veljessarja viisi kappalletta, joista jokainen on hiihtäjä. Toiseksi vanhin veljeksistä, Teuvo Vääränen, oli kuten muistamme rykmenttimme hiihtokuningas v. 1944. Nuorin veljeksistä on vasta 8 - vuotias ja harjoitellut hiihtoa vasta kotitanssien lähetyksillä. Mutta oma hypyri ja rata pojalla jo on.

Käyttäkää tulevaisuudessa talvina kuluneisuudestaan tunnettu 4./JR 7:n massalataa.

Myydään päivien laskukone. Automaattinen. Sopiva etenkin 1925 - syntyneille. Pystyy laskemaan loppumattoniin. Vast.t.l.kontt. nim.merk. "Vanha - 24"

Myydään alikersantin kauluslaatat alennettuun hintaan. Kysyä voi 4./JR 7:n tupa N:1:stä korpr. J. Rantaselta. "Entinen optimisti".

Teknillisen koulutuksen saanut, konerakennusalalla toiminut, erinomaisen kärsivällisyyden omaava henkilö saa toimen panssarivaunutehtaassa. Arv. vast. nimimerkillä "T - 34", osoite Aholahki, Pitkaniemi, rakennus N:o 16.

Ilmoittakaa TykkiK:n pirteästi toimitetussa lehdessä "Suujarrussa". Kustannusosakeyhtiö "Suujarru".

E.m. ilmoitukset komppanioitten laskiaislehdistä.

13.3.45 Val.ups./JR 7